

I. บทนำ

A. ความเป็นมาและเหตุผล

๑. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ รวมทั้งสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติ การลงทุนอย่างรับผิดชอบมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการดำรงชีพอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเกษตรกรรายย่อย กลุ่มชายขอบและกลุ่มผู้เปราะบาง การสร้างอาชีพที่ดีให้กับแรงงานในภาคการเกษตรและอาหารเพื่อขจัดความยากจน การสนับสนุนความเสมอภาคทางเพศและสังคม การจัดการใช้แรงงานเด็ก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคมและการบูรณาการแบบองค์รวม การเพิ่มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. การเกษตรและระบบอาหารครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาด การค้าปลีก การบริโภค และการบริหารจัดการสินค้าที่มาจากภาคการเกษตร รวมถึงสินค้าอาหารและที่ไม่ใช่อาหาร สินค้าปศุสัตว์ สินค้าที่ได้จากการเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า สินค้าประมงรวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และป่าไม้ นอกจากนี้ ยังรวมถึงปัจจัยการผลิตที่จำเป็น และผลผลิตที่ได้ในแต่ละกระบวนการผลิต ระบบอาหารที่รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ทั้งภาคประชาชนและสถาบัน รวมถึงสังคมการเมือง เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ที่ดำเนินกิจกรรมข้างต้น

๓. การจัดการกับปัญหาความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการทั้ง ๔ มิติ ที่ประกอบด้วย การมีอาหารเพียงพอ การเข้าถึงอาหาร การมีอาหารสม่ำเสมอ และการใช้ประโยชน์ จำเป็นต้องเพิ่มความรับผิดชอบในการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหาร ซึ่งการลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ หมายถึง การสร้างทุนทรัพย์ในการผลิตและรูปแบบของต้นทุน ประกอบด้วยต้นทุนกายภาพ ต้นทุนแรงงาน หรือต้นทุนที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุความมั่นคงด้านอาหาร โภชนาการ และการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการผลิต ตามที่ระบุไว้ในหลักการ RAI ฉบับนี้ ทั้งนี้ การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบจะต้องให้ความเคารพ ปกป้อง และสนับสนุนสิทธิมนุษยชน รวมถึงสนับสนุนการยอมรับถึงสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ และสอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมทั้งตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ด้านสิทธิมนุษยชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายสามารถนำหลักการของการลงทุนอย่างรับผิดชอบไปประยุกต์ใช้ได้

๔. ในการลงทุนภาคการเกษตรและระบบผลิตอาหาร จะต้องให้ความสำคัญกับบทบาทของเกษตรกรรายย่อย รวมถึงกลุ่มที่ทำเกษตรกรรมในครัวเรือน ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย โดยมีความจำเป็นอย่างมากในการเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนของพวกเขาให้เข้มแข็งและมั่นคง ทั้งนี้ ต้องจัดลำดับความสำคัญให้กับการลงทุนของเกษตรกรรายย่อย รวมถึงผู้ผลิตและผู้แปรรูป ผู้เลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า ช่างฝีมือ ชาวประมง ชุมชนที่ต้องพึ่งพาป่าไม้ ชนพื้นเมือง และแรงงานในภาคการเกษตร นอกจากนี้ ยังจำเป็นที่จะต้องให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภาคอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนอย่างรับผิดชอบ ตามที่กำหนดไว้ในหลักการ RAI ที่จะกล่าวต่อไป

๕. เกษตรกรควรได้รับการยอมรับ ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ และยังเป็นผู้ลงทุนหลักในภาคการเกษตร โดยเฉพาะเกษตรกรแบบครัวเรือน ซึ่งมีการใช้แรงงานและต้นทุนของตนเองเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรต่างๆ

๖. การลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหาร สามารถเพิ่มผลประโยชน์ให้กับภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นทวีคูณ เช่น ภาคการบริการ หรืออุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งจะนำไปสู่ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมต่อไป ทั้งนี้ หากไม่มีการลงทุนในสินค้าและบริการสาธารณะ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน หรือเพิ่มศักยภาพให้องค์การปกครองท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะแล้ว ก็จะไม่เกิดการลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหารขึ้น อย่างไรก็ตาม ความเป็นไปได้ในการลงทุนภาคการเกษตรและอาหารยังขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ในขณะเดียวกัน ความปลอดภัยและสุขภาพที่ดีจากการผลิตของภาคการเกษตรและระบบอาหารที่มีประสิทธิภาพก็มีความสำคัญเช่นกัน ทั้งนี้ การลงทุนที่ประสบผลสำเร็จ หมายถึงกระบวนการดำเนินงานแบบองค์รวม ที่คำนึงถึงมนุษย์ สัตว์ สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขโดยรวม โดยการลงทุนอย่างรับผิดชอบนั้น ต้องให้ความเคารพต่อความเสมอภาคทางเพศ อายุ และการไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งต้องมีกฎหมายและกฎระเบียบที่เชื่อถือได้ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน และโปร่งใส

๗. หลักการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ จัดทำโดยคณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลก (CFS) โดยผ่านกระบวนการคิดแบบองค์รวมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย และเป็นที่ยอมรับผ่านประชาคมหรือเสียงเอกฉันท์ และสนับสนุนให้มีการนำไปประยุกต์ใช้ในระดับโลก หลักการ RAI ฉบับนี้ คำนึงถึงกรอบแนวทางปฏิบัติอื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว เช่น หลักการลงทุนภาคการเกษตรอย่างรับผิดชอบ ที่ให้ความเคารพต่อสิทธิ ชีวิตความเป็นอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จัดทำโดยองค์การเกษตรและอาหารแห่งสหประชาชาติ (FAO) กองทุนระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม (IFAD) การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ธนาคารโลก และต่อยอดจากแนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจเรื่องการถือครองที่ดิน ประมง และป่าไม้ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ และแนวทางตามความสมัครใจเพื่อสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ

๘. หลักการ RAI ฉบับนี้ จัดทำโดย Open Ended Working Group ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีพื้นฐานมาจากกระบวนการหารือแบบบูรณาการระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมทั้งการปรึกษาหารือและการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภูมิภาค ที่จัดขึ้นในแอฟริกา ยุโรปและเอเชียกลาง อเมริกาเหนือ เอเชียและแปซิฟิก ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน และตะวันออกไกล อีกทั้งยังได้รวบรวมข้อคิดเห็นจากการหารือผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ทั้งนี้ ได้มีการปรึกษาหารือทั้งกับภาครัฐ หน่วยงานของสหประชาชาติ องค์กรทางสังคมและองค์กรอิสระ สถาบันวิจัยการเกษตรระหว่างประเทศ กลุ่มผู้แทนภาคเอกชนและกองทุนการกุศล สถาบันการเงินทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

๙. หลักการ RAI ฉบับนี้ รับรองโดยคณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลก (CFS) ในการประชุมครั้งที่...

B. เป้าหมาย

๑๐. เป้าหมายของหลักการ RAI ฉบับนี้ คือ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ซึ่งจะนำไปสู่ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ รวมถึงสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ

C. วัตถุประสงค์

๑๑. หลักการ RAI ฉบับนี้ ต้องการที่จะ

หนึ่ง. ระบุองค์ประกอบหลักที่ทำให้การลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหารเป็นไปอย่างรับผิดชอบ

สอง. ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก และบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ

สาม. ทำหน้าที่เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินกิจกรรมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ทั้งในภาคการเกษตรและระบบอาหาร ด้วยการกำหนดหลักการที่จำเป็น เพื่อช่วยส่งเสริมให้เกิดการลงทุนอย่างรับผิดชอบต่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำรงชีพ และป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

D. ลักษณะและขอบเขต

๑๒. หลักการ RAI ฉบับนี้ เป็นหลักการแบบสมัครใจ และไม่มีข้อผูกพันทางกฎหมาย

๑๓. หลักการ RAI ฉบับนี้ ควรได้รับการตีความและนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับพันธกรณีทางกฎหมายที่มีอยู่ ทั้งกฎหมายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงข้อผูกพันอย่างสมัครใจภายใต้ตราสารระหว่างประเทศและภูมิภาคอื่นๆ ที่มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของหลักการฉบับนี้ที่จะนำไปตีความเป็นข้อจำกัดหรือข้อกีดขวางพันธกรณีทางกฎหมายที่รัฐต้องปฏิบัติตามภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

๑๔. หลักการ RAI ฉบับนี้ ควรได้รับการตีความและนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับระบบกฎหมายและขนบประเพณีของแต่ละประเทศ

๑๕. หลักการ RAI ฉบับนี้ มีขอบเขตครอบคลุมในระดับโลก และจัดทำขึ้นมาเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้โดยทั่วกัน โดยตระหนักถึงบทบาทเฉพาะและความต้องการของเกษตรกรรายย่อยทั่วโลก ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในการจัดการความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ หลักการ RAI นี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้สามารถใช้ได้ในทุกภาคและทุกกระบวนการผลิต ทั้งด้านการเกษตรและระบบอาหาร ผ่านวิธีการที่เหมาะสม และบทบาทเฉพาะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะ โครงสร้าง และประเภทของการลงทุน รวมทั้งบริบทของแต่ละประเทศ

E. ผู้ใช้งานตามเป้าหมาย

๑๖. หลักการ RAI ฉบับนี้ กล่าวถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ได้รับผลประโยชน์ และผู้ได้รับผลกระทบจากการลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหาร ผู้ใช้งานหลักประกอบด้วย

หนึ่ง. รัฐ

สอง. องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรระดับภูมิภาค

สาม. สถาบันการเงิน ผู้บริจาค มูลนิธิและกองทุน

สี่. องค์กรวิจัย มหาวิทยาลัย และองค์กรส่งเสริมการเกษตร

ห้า. ผู้ประกอบการรายย่อยและองค์กรของผู้ประกอบการรายย่อย

หก. กลุ่มธุรกิจ รวมถึงเกษตรกร

- เจ็ด. องค์การทางสังคม
แปด. แรงงานและองค์การที่เกี่ยวข้อง
เก้า. ชุมชน
สิบ. องค์การผู้บริโภค

II. หลักการ

๑๗. หลักการ RAI ฉบับนี้ ได้บูรณาการลักษณะของความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการในหลายแง่มุม โดยหลักการแต่ละข้อมีส่วนช่วยสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ และหลักการโดยรวมจะอธิบายถึงการลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ทั้งนี้ หลักการแต่ละข้อจะมีความสอดคล้องกัน แต่อาจจะไม่ได้เกี่ยวเนื่องหรือสัมพันธ์กับการลงทุนทั้งหมด สาระสำคัญของแต่ละหลักการ RAI จะกำหนดกิจกรรมที่ทำให้หลักการแต่ละข้อบรรลุเป้าหมายได้ ในบางกรณี กิจกรรมทั้งหมดที่กำหนดไว้อาจมีความจำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายของหลักการ RAI แต่ไม่ใช่ทุกกรณี โดยขึ้นอยู่กับแต่ละบริบท ทั้งนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละภาคส่วนควรเป็นผู้กำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักการ RAI และสอดคล้องกับบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้

กรอบแนวคิด

๑๘. ความมั่นคงด้านอาหารเกิดขึ้นเมื่อ ประชาชนทุกคน ทุกเวลา มีความสามารถเข้าถึงอาหาร ทั้งในทางกายภาพและเศรษฐกิจอย่างเพียงพอ ปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนาการ ที่ตรงกับรสนิยมของตนเอง เพื่อการมีชีวิตที่ดีและสุขภาพที่แข็งแรง โดยแบ่งความหมายของความมั่นคงด้านอาหารออกเป็น ๔ มิติ คือ การมีอาหารเพียงพอ การเข้าถึง การใช้ประโยชน์ และการมีอาหารสม่ำเสมอ โดยรวมมิติด้านโภชนาการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนิยามของความมั่นคงด้านอาหารด้วย

๑๙. ก) ใช้เอกสารดังต่อไปนี้ อ้างอิงเป็นพื้นฐานในการกำหนดหลักการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ

หนึ่ง. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน – ให้การรับรองโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๑ และสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งผูกพันประเทศสมาชิก

สอง. ปฏิญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน – ให้การรับรองโดยที่ประชุมใหญ่แรงงานระหว่างประเทศ ในเดือนมิถุนายน ๒๕๔๑

สาม. แนวทางตามความสมัครใจเพื่อสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ – ให้การรับรองโดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ในปี ๒๕๔๗;

สี่. ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง – ให้การรับรองโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐;

ห้า. หลักปฏิบัติของสหประชาชาติว่าด้วยการดำเนินธุรกิจและสิทธิมนุษยชน – ให้การรับรองโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ และหลักการข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ ๑๐ ประการ ในปี ๒๕๔๓

หก. แนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจว่าด้วยธรรมาภิบาลในการถือครองที่ดิน การทำประมง และการทำป่าไม้ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ – ให้การรับรองโดยคณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลก เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕;

เจ็ด. แนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจ เรื่องการบริหารจัดการประมงขนาดเล็กอย่างยั่งยืน ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและการขจัดความยากจน – ให้การรับรองโดยคณะกรรมการด้านการประมง ในการประชุมครั้งที่ ๓๑ เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗

แปด. แผนปฏิบัติการระดับโลกสำหรับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ ของคณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลก

เก้า. ปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่ประกาศอย่างเป็นทางการในการประชุมองค์การสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในเดือนมิถุนายน ๒๕๓๕

สิบ. เอกสารผลลัพธ์ “อนาคตที่เราต้องการ” ที่ให้การรับรองโดยการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน เดือนมิถุนายน ๒๕๕๕

ข) เอกสารดังต่อไปนี้ ซึ่งผูกพันเฉพาะกลุ่มผู้เกี่ยวข้องเท่านั้น ก็มีความเกี่ยวข้องกับหลักการ RAI ฉบับนี้เช่นกัน

- หนึ่ง. สนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยทรัพยากรพันธุกรรมพืชเพื่ออาหารและการเกษตร;
- สอง. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ;
- สาม. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านทุจริต;
- สี่. ข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

๒๐. ประโยชน์ของการดำเนินการตามหลักการ RAI ฉบับนี้ คือมีความสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจเรื่องการถือครองที่ดิน ประมง และป่าไม้ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นเรื่องศักดิ์ศรีของมนุษย์ การไม่เลือกปฏิบัติ ความเสมอภาคและความยุติธรรม ความเสมอภาคทางเพศ วิธีการดำเนินงานแบบบูรณาการและอย่างยั่งยืน การมีกระบวนการหารือและมีส่วนร่วม กฎระเบียบด้านกฎหมาย ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การลงทุนอย่างรับผิดชอบควรให้ความสำคัญเคารพและไม่ล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้อื่น และแก้ไขผลกระทบที่เกิดจากการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน ควรป้องกันการลงทุนที่ยืดสิทธิในการถือครองที่ดินตามกฎหมาย และสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

หลักการข้อที่ ๑: สนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

๒๑. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ สนับสนุนข้อผูกพันของรัฐในเรื่องสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ และสนับสนุนให้กลุ่มผู้ใช้งานที่เป็นเป้าหมายทุกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อการเคารพสิทธิมนุษยชน การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบจะสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มที่มีความเปราะบางมากที่สุด ทั้งในระดับครัวเรือน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับโลก และช่วยขจัดความยากจน ด้วยวิธี:

หนึ่ง. เพิ่มการผลิตที่ยั่งยืนและประสิทธิภาพของการผลิตอาหารที่ปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนาการ มีความหลากหลาย และได้รับการยอมรับทางวัฒนธรรม รวมถึงลดการสูญเสียและการทิ้งอาหาร;

สอง. เพิ่มรายได้และลดความยากจน โดยวิธีการมีส่วนร่วมในการเกษตรและระบบอาหาร และ/หรือ โดยวิธีการพัฒนาความสามารถในการผลิตอาหารเพื่อตนเองและผู้อื่น;

สาม. เสริมสร้างความเป็นธรรม ความโปร่งใส ความมีประสิทธิภาพ และกลไกตลาดให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนึงถึงผลประโยชน์ของเกษตรกรรายย่อย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็น และเพิ่มความสมดุลของภาคการเกษตรและระบบอาหาร;

สี่. เสริมสร้างการใช้ประโยชน์จากอาหาร ผ่านการเข้าถึงน้ำสะอาด สุขอนามัย พลังงาน เทคโนโลยี การดูแลเด็ก การดูแลสุขภาพ และการเข้าถึงการศึกษา ซึ่งรวมถึงวิธีการจัดเตรียม จัดหา และรักษาอาหารให้ปลอดภัยและมีคุณค่าทางโภชนาการ

หลักการข้อที่ ๒: สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและเท่าเทียมกัน และการขจัดความยากจน

๒๒. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน และเท่าเทียมกัน และการขจัดความยากจน โดย:

หนึ่ง. เคารพหลักการพื้นฐานและสิทธิในการทำงาน โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นแรงงานภาคเกษตรและอาหาร ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาหลักขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ;

สอง. สนับสนุนการปฏิบัติมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรอาหาร และการจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย;

สาม. สร้างงานใหม่และสนับสนุนให้เกิดงานที่มีคุณค่า ผ่านการปรับปรุงสภาพการทำงาน อนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน การได้รับค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับการครองชีพ และ/หรือ ฝึกอบรมเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ;

สี่. เพิ่มรายได้ สร้างผลประโยชน์ร่วมกันผ่านการทำสัญญาที่มีผลบังคับใช้และเป็นธรรม และส่งเสริมผู้ประกอบการ และโอกาสการเข้าถึงตลาดอย่างเท่าเทียมกันสำหรับเกษตรกร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งระดับต้นน้ำและปลายน้ำ;

ห้า. สนับสนุนการพัฒนาชนบท ปรับปรุงขอบเขตของความคุ้มครองทางสังคม และข้อกำหนดของสินค้าและบริการสาธารณะ อาทิเช่น งานวิจัย สุขภาพ การศึกษา การพัฒนาขีดความสามารถ การเงิน โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการทำงานของตลาด และส่งเสริมสถาบันชนบท;

หก. สนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มบทบาทและพัฒนาขีดความสามารถของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรรายย่อย รวมถึงกลุ่มที่ทำเกษตรกรรมในครัวเรือน ทั้งหญิงและชาย และองค์กรของเกษตรกรเหล่านั้น และสนับสนุนให้เกษตรกรเหล่านั้นสามารถเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างเหมาะสม;

เจ็ด. ส่งเสริมการประสานงาน ความร่วมมือ และการเป็นหุ้นส่วน เพื่อเพิ่มความร่วมมือกันให้มากที่สุดในการปรับปรุงการดำรงชีพของเกษตรกร;

แปด. ส่งเสริมรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน เพื่อบรรลุความสำเร็จในการพัฒนาที่ยั่งยืน

หลักการข้อที่ ๓: ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและเพิ่มบทบาทให้สตรี

๒๓. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคทางเพศและเพิ่มบทบาทให้สตรี โดย:

หนึ่ง. สร้างความมั่นใจว่า ประชากรทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค โดยคำนึงถึงสภาพการณ์ความต้องการ ข้อจำกัด และบทบาทสำคัญของสตรี;

สอง. ขจัดมาตรการและวิธีปฏิบัติ ที่เลือกปฏิบัติหรือละเมิดสิทธิทางเพศทั้งหมด;

สาม. ให้สิทธิในการครอบครองที่ดินแก่สตรีอย่างเสมอภาค รวมทั้งการเข้าถึงและกำกับดูแลที่ดินที่ใช้สำหรับการเพาะปลูก ทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยการผลิต เครื่องมือสำหรับผลิต และสนับสนุนให้เข้าถึงการบริการด้านการส่งเสริม การให้คำปรึกษา และด้านการเงิน การศึกษา การฝึกอบรม การตลาด และข้อมูลสารสนเทศ;

สี่. นำเอานวัตกรรม และ/หรือ แนวทางเชิงรุก มาตรการ และกระบวนการต่างๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีอย่างมีนัยสำคัญในการสร้างความเป็นหุ้นส่วน การตัดสินใจ บทบาทความเป็นผู้นำ และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเสมอภาค

หลักการข้อที่ ๔: การมีส่วนร่วมและเพิ่มบทบาทของเยาวชน

๒๔. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมและเพิ่มบทบาทของเยาวชน โดย:

หนึ่ง. สนับสนุนให้เยาวชนสามารถเข้าถึงที่ดินที่ใช้สำหรับการเพาะปลูก ทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยการผลิต เครื่องมือสำหรับผลิต บริการด้านการส่งเสริม ด้านการให้คำปรึกษา และด้านการเงิน การศึกษา การฝึกอบรม การตลาด ข้อมูลสารสนเทศ และการตัดสินใจที่เท่าเทียมกันมากขึ้น;

สอง. จัดหาโครงการฝึกอบรม การศึกษา และระบบพี่เลี้ยงที่เหมาะสมสำหรับเยาวชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของพวกเขา และ/หรือ เพื่อให้เยาวชนสามารถเข้าถึงงานที่ดีมีคุณค่า และโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ และผลักดันให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น;

สาม. ส่งเสริมการพัฒนาและการเข้าถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนให้เยาวชนเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาในภาคการเกษตรและระบบอาหาร

หลักการข้อที่ ๕: เคารพต่อการครอบครองที่ดิน การทำประมง และการทำป่าไม้ และการเข้าถึงแหล่งน้ำ

๒๕. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ สนับสนุนให้มีการเคารพสิทธิในการครอบครองที่ดิน การทำประมง และการทำป่าไม้ที่สอดคล้องกฎหมาย รวมไปถึงน้ำที่มีอยู่เดิมและศักยภาพในการใช้ประโยชน์ โดยให้มีความสอดคล้องกับ:

หนึ่ง. แนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจว่าด้วยเรื่องธรรมาภิบาลในการถือครองที่ดิน ประมง และป่าไม้ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติที่ระบุไว้ แต่ไม่จำกัดเพียงแค่นี้

สอง. แนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจ เรื่องการบริหารจัดการประมงขนาดเล็กอย่างยั่งยืน ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารและการจัดความยากจน

หลักการข้อที่ ๖: อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพิ่มความสมดุล และลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

๒๖. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ สนับสนุนให้เกิดการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพิ่มความสมดุล และลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดย:

หนึ่ง. ป้องกัน ทำให้ลดลง และเยียวยาผลกระทบเชิงลบที่มีต่ออากาศ ที่ดิน ดิน น้ำ ป่า และความหลากหลายทางชีวภาพ ตามความเหมาะสม;

สอง. สนับสนุนและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและทรัพยากรพันธุกรรม รวมถึงทรัพยากรพันธุกรรมในท้องถิ่น และฟื้นฟูการทำงานของระบบนิเวศและบริการ โดยตระหนักถึงบทบาทของชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่น;

สาม. ลดการสูญเสียและการทิ้งอาหารจากการผลิตทางการเกษตร และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว และการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ความยั่งยืนในการบริโภค และการใช้ของเสีย และ/หรือ ผลิตผลพลอยได้ที่ได้จากการผลิต;

สี่. เพิ่มความสมดุลของภาคการเกษตรและระบบอาหาร การสนับสนุนถิ่นที่อยู่อาศัยและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศผ่านทางมาตรการปรับตัวต่างๆ;

ห้า. ใช้มาตรการลดปริมาณ และ/หรือ จำกัดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก; ตามความเหมาะสม

หก. บรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ร่วมกับแนวปฏิบัติที่ดีและเทคโนโลยี ผ่านวิธีการที่แตกต่าง รวมถึงแนวทางเกษตรเชิงนิเวศและการผลิตแบบเข้มข้นที่ยั่งยืน

หลักการข้อที่ ๗: เคารพมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และสนับสนุนความหลากหลายและนวัตกรรม

๒๗. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ เคารพมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และสนับสนุนความหลากหลาย รวมทั้งความหลากหลายทางพันธุกรรมและนวัตกรรม โดย:

หนึ่ง. เคารพระบบและแหล่งของมรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น ทักษะ และแนวทางปฏิบัติ และคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นในภาคการเกษตรและระบบอาหาร;

สอง. ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยในทุกภูมิภาคทั่วโลก โดยเฉพาะกลุ่มที่อยู่ในแถบศูนย์กลางก่อกำเนิดและความหลากหลาย ในการอนุรักษ์ ส่งเสริมให้ดีขึ้น และทำให้ดำรงอยู่ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้ รวมถึงเมล็ดพันธุ์พืช ภายใต้กฎหมายในประเทศและสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ โดยเคารพสิทธิของเกษตรกรในเรื่องการรักษา การใช้ การแลกเปลี่ยน และการจำหน่ายทรัพยากร และตระหนักถึงผลประโยชน์ของผู้เพาะพันธุ์;

สาม. ส่งเสริมการแบ่งผลประโยชน์ที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันจากการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรพันธุกรรมพืชเพื่ออาหารและการเกษตร รวมถึงด้านการค้า ภายใต้สนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยทรัพยากรพันธุกรรมพืชเพื่ออาหารและการเกษตรที่ได้ตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ ในการเข้าถึงทรัพยากรทางพันธุกรรมพืชเพื่ออาหารและการเกษตร ควรให้ความเคารพต่อสิทธิของชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นภายใต้กฎหมายในประเทศ;

สี่. ส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์และปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีและแนวปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ วิทยาศาสตร์การเกษตรและอาหาร การวิจัยและพัฒนา รวมถึงการถ่ายทอดทางเทคโนโลยี โดยได้รับความเห็นชอบร่วมกัน รวมถึงเกษตรกรรายย่อย

หลักการข้อที่ ๘: ส่งเสริมการทำเกษตรและระบบอาหารที่ดีและปลอดภัยต่อสุขภาพ

๒๘. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ควรส่งเสริมการทำเกษตรและระบบอาหารที่ดีและปลอดภัยต่อสุขภาพ โดย:

หนึ่ง. ส่งเสริมความปลอดภัย คุณภาพ และคุณค่าทางโภชนาการของอาหารและผลิตภัณฑ์เกษตร;

สอง. สนับสนุนสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ และสุขภาพพืช เพื่อเพิ่มผลผลิต คุณภาพ และความปลอดภัยอย่างยั่งยืน;

สาม. ปรับปรุงการบริหารจัดการปัจจัยการผลิตและผลผลิตทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดภัยคุกคามที่มีต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพพืช สุขภาพสัตว์ และสุขภาพมนุษย์ รวมทั้งอันตรายที่เกิดจากการประกอบอาชีพ;

สี่. บริหารจัดการและลดความเสี่ยงด้านสาธารณสุข ผ่านการทำเกษตรและระบบอาหาร รวมถึงการเสริมสร้างกลยุทธ์และแผนงานบนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์ เพื่อกำกับดูแลความปลอดภัยอาหาร โดยการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากร;

ห้า. สร้างความตระหนักรู้ องค์กรความรู้ และการสื่อสาร ที่เชื่อมโยงกับข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ในเรื่องคุณภาพอาหาร ความปลอดภัย โภชนาการ และสาธารณสุข เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในภาคการเกษตรและระบบอาหาร โดยเฉพาะกับเกษตรกรรายย่อย;

หก. สร้างทางเลือกให้ผู้บริโภคด้วยการสนับสนุนการมีอาหารที่พอเพียง และการเข้าถึงอาหารที่มีความปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนาการ มีความหลากหลาย และที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งตามบริบทของเอกสารนี้ คือ อาหารที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคระดับปัจเจกและระดับส่วนรวม โดยสอดคล้องกับกฎหมายในประเทศและระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้

หลักการข้อที่ ๙: ผนวกรวมโครงสร้างธรรมาภิบาล กระบวนการบริหารจัดการ และกลไกรับเรื่องร้องเรียน ที่โปร่งใส

๒๙. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ควรปฏิบัติตามกฎหมายในประเทศและนโยบายสาธารณะ และผนวกรวมโครงสร้างธรรมาภิบาล กระบวนการดำเนินงาน การตัดสินใจ และกลไกรับเรื่องร้องเรียนที่โปร่งใส โดย:

หนึ่ง. เคารพกฎข้อบังคับและใช้กฎหมายที่ลดการทุจริต;

สอง. แบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนตามกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ ในลักษณะที่ทั่วถึง เท่าเทียมกัน เข้าถึงได้ และโปร่งใสในทุกระดับของกิจกรรมการลงทุน;

สาม. เชื่อมโยงและการแสวงหาการสนับสนุนจากผู้ที่จะได้รับผลกระทบโดยตรง ก่อนที่จะมีการตัดสินใจลงทุน และแสดงความรับผิดชอบต่อผู้ได้รับผลกระทบ โดยคำนึงถึงความไม่สมดุลของอำนาจที่มีอยู่ ทั้งนี้ต้องแจ้งบุคคลและกลุ่มบุคคลล่วงหน้าถึงกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมอย่าง

กระท่อรีอ์รัน ได้รับความยินยอม มีประสิทธิภาพ และมีความหมายในการพัฒนา โดยสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ ตามความสมัครใจว่าด้วยธรรมาภิบาลในการถือครองที่ดิน;

สี่. ให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพและมีนัยสำคัญแก่ชนพื้นเมือง ผ่านสถาบันที่เป็นตัวแทนของ ชนพื้นเมืองเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับความยินยอมจากชนพื้นเมืองก่อนที่จะมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลกระทบ ต่อสิทธิ ภายใต้ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง โดยคำนึงถึงสถานภาพเฉพาะและความ เข้าใจของแต่ละรัฐ;

ห้า. ส่งเสริมการเข้าถึงการไกล่เกลี่ย การรับเรื่องร้องเรียน กลไกการแก้ไขข้อพิพาทที่โปร่งใสและมี ประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกับกลุ่มเปราะบางและกลุ่มคนชายขอบ;

หก. ใช้มาตรการที่เคารพสิทธิมนุษยชนและสิทธิในการถือครองที่ดินโดยชอบกฎหมาย ในช่วงที่หรือ ภายหลังที่เกิดความขัดแย้ง โดยแจ้งกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนภาคเกษตรและระบบอาหารให้ ทุกฝ่ายที่ได้รับผลกระทบทราบ รวมถึงเกษตรกร เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างกระท่อรีอ์รัน ได้รับความ ยินยอม มีประสิทธิภาพ และมีความหมายในการพัฒนา โดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ รวมถึงกฎหมายสิทธิมนุษยชนและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติตามความ สมัครใจว่าด้วยธรรมาภิบาลในการถือครองที่ดิน การทำประมง และการทำป่าไม้ ตามบริบทของความมั่นคงด้าน อาหารในระดับชาติ

หลักการข้อที่ ๑๐: การประเมินและแก้ไขผลกระทบ และส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่

๓๐. การลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ประกอบด้วยกลไกในการประเมินและแก้ไข ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงผู้ประกอบการรายย่อย เพศ และอายุ ท่ามกลางปัจจัยอื่นๆ และเคารพสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคน ที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด โดยเฉพาะกับกลุ่มเปราะบาง โดย:

หนึ่ง. ใช้กลไกที่สามารถประเมินผลกระทบได้อย่างโปร่งใสและเป็นอิสระ สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกับกลุ่มเปราะบาง;

สอง. อธิบายข้อมูลพื้นฐานและตัวชี้วัดสำหรับการติดตามตรวจสอบ และผลกระทบ;

สาม. ระบุมาตรการที่ป้องกันและจัดการกับผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงทางเลือกอื่น กรณี ที่ไม่ได้ดำเนินการลงทุนต่อไป;

สี่. ประเมินความเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ และการสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบถึงผลลัพธ์;

ห้า. ดำเนินการเยียวยาและชดเชยที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ กรณีที่เกิดผลกระทบทางลบ หรือ มิได้มีการดำเนินการตามกฎหมายในประเทศ หรือข้อผูกพันตามสัญญา

III. บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓๑. สนับสนุนการลงทุนภาคการเกษตรและอาหารอย่างรับผิดชอบ ช่วยส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ และสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ ทั้งนี้ ถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายร่วมกัน หลักการฉบับนี้ ควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และใช้ประโยชน์จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ตามความจำเป็น พันธกิจ ความสามารถในการปฏิบัติ และบริบทของแต่ละประเทศ

รัฐ

๓๒. รัฐมีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการบรรลุความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ โดยดำเนินการตามข้อผูกพันของตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ และให้ความเคารพ คุ้มครอง และบรรลุสิทธิมนุษยชนของประชาชนทุกคน รัฐควรกำหนดให้ชัดเจนว่า นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในอาณาเขต และ/หรือเขตปกครอง ต้องเคารพสิทธิมนุษยชนตลอดกิจกรรมในการลงทุน

๓๓. หากเป็นไปได้ รัฐควรสร้างมั่นใจว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบทั้งในและต่างประเทศ สอดคล้องกับข้อผูกพันภายใต้กฎหมายภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งข้อตกลงทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ โดยคำนึงถึงข้อผูกพันตามความสมัครใจภายใต้ตราสารระหว่างประเทศและภูมิภาคอื่นๆ ที่มีผลบังคับใช้ นอกจากนี้ ในระหว่างที่ดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจกับรัฐหรือองค์กรธุรกิจอื่น ต้องคำนึงถึงข้อผูกพันด้านสิทธิมนุษยชน เช่น การทำสนธิสัญญาหรือข้อตกลงด้านการลงทุน ต้องเป็นไปตามหลักปฏิบัติด้านธุรกิจและสิทธิมนุษยชน

๓๔. รัฐไม่ควรนำหลักการ RAI ฉบับนี้ ไปใช้ในลักษณะที่อาจจะก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้า หรือสนับสนุนให้ใช้นโยบายเพื่อกีดกันทางการค้า หรือในแนวทางอื่นใดที่จะเป็นการนำนโยบายของตนไปบังคับใช้กับประเทศอื่น

๓๕. รัฐควรนำหลักการ RAI ฉบับนี้ ไปประยุกต์ใช้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการดำเนินการด้านความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ รัฐควรสนับสนุนให้มีการพัฒนายุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการระดับประเทศในระยะยาวและมีเสถียรภาพ รวมถึงยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคม เช่น การให้ความคุ้มครองทางสังคม และเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม เพื่อคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง รวมถึงแรงงานในภาคการเกษตรและอาหาร

๓๖. รัฐมีบทบาทเฉพาะในการส่งเสริมบรรยากาศของการลงทุนภาคการเกษตรและอาหารอย่างรับผิดชอบ โดยมีหน้าที่ในการออกกฎหมาย กำหนดนโยบาย และบริหารจัดการสาธารณะ และจัดการสินค้าสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและภูมิภาคตามความเหมาะสม รัฐควรส่งเสริมให้มีการบังคับใช้นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ สภาพแวดล้อมในสถาบัน ซึ่งรวมถึงมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสม ตามความจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนอย่างรับผิดชอบให้กับผู้ลงทุนทุกคนอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงความต้องการที่เฉพาะเจาะจงและผลประโยชน์ของเกษตรกรรายย่อย พื้นฐานของการสร้างบรรยากาศในการลงทุนที่เปิดกว้างประกอบด้วย ความสอดคล้อง ความต่อเนื่อง และสามารถคาดเดาได้ของนโยบาย กฎหมายและกฎระเบียบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและอาหาร ซึ่งสามารถส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นได้ด้วยการวางแผนและประสานงานแบบหลายทางและข้ามหน่วยงาน ทั้งนี้ สามารถสร้างความเชื่อมโยงของการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน โดย

หนึ่ง. ประยุกต์ใช้หลักการ RAI โดยการพัฒนาหรือปรับปรุงนโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบให้มีความโปร่งใสและมีเสถียรภาพ ผ่านกลไกการติดตามตรวจสอบ และกลไกความรับผิดชอบ

สอง. ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญในนโยบายการลงทุน ภาคการเกษตรและระบบอาหาร และ/หรือ การกำหนดนโยบาย ซึ่งรวมถึงบูรณาการและสร้างความเสมอภาคให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจัดเวทีหารือให้กับภาคส่วนต่างๆ

สาม. ส่งเสริมการประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐในทุกระดับ

สี่. ส่งเสริมให้มีการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ การบริการ การอุดหนุน ทรัพยากร และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ห้า. มุ่งองค์การด้านตุลาการและองค์การบริหารงานต่างๆ ที่เป็นกลาง รวมทั้ง กลไกระงับข้อพิพาทที่ไม่เลือกปฏิบัติ ใส่ใจประเด็นทางเพศ ยุติธรรม เท่าเทียม มีประสิทธิภาพ เข้าถึงได้ ค่าใช้จ่ายไม่สูงจนเกินไป รวดเร็ว และโปร่งใส

หก. พยายามในการดำเนินการภายใต้เขตอำนาจของตน

๓๗. รัฐควรมีมาตรการในเรื่องสิทธิของแรงงานทุกคนในภาคการเกษตรและระบบอาหาร โดยเป็นไปตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศที่บังคับใช้ รวมทั้งจัดให้มีการหารือถึงประเด็นทางสังคมระหว่างองค์การด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องกับผู้จ้างงาน ในการกำหนดและบังคับใช้กฎหมายแรงงาน รัฐควรกำหนดโครงสร้างทางนโยบาย กฎหมาย และสถาบัน ที่ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ เพื่อให้ทั้งเพศหญิงและเพศชายเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากโอกาสในการลงทุน

๓๘. รัฐมีบทบาทสำคัญในการจัดหาสินค้าและบริการสาธารณะที่จำเป็นต่อการลงทุนในภาคการเกษตรและอาหารอย่างรับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การวิจัยและพัฒนา การศึกษา สาธารณสุข โภชนาการ และการบริการดูแลเด็ก เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตชนบท สนับสนุนให้รัฐสร้างความมั่นใจในการเข้าถึงบริการดังกล่าวข้างต้นอย่างครอบคลุมและไม่เลือกปฏิบัติ

๓๙. รัฐมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งรวมถึงครัวเรือนเกษตรกร และสร้างศักยภาพในการลงทุนอย่างรับผิดชอบให้กับพวกเขา โดยการ

หนึ่ง. ตอบสนองความต้องการและแก้ไขข้อจำกัดของผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งเพศหญิงและชาย โดยคำนึงถึงประเด็นความอ่อนไหวทางเพศในการกำหนดนโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมศักยภาพในการพัฒนา โดยการปรับปรุงช่องทางในการเข้าถึงปัจจัยการผลิต การให้บริการคำปรึกษา และบริการทางการเงิน รวมทั้งการประกัน การศึกษา การส่งเสริม การฝึกอบรม และโครงสร้างพื้นฐาน

สอง. ส่งเสริมช่องทางในการเข้าถึงปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยี ที่ช่วยปรับปรุงการผลิตของผู้ประกอบการรายย่อยให้มีความปลอดภัย มีคุณภาพ ยั่งยืน และมีความหลากหลาย ตามความเหมาะสม

สาม. อำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการรายย่อยในการเข้าถึงบริการสาธารณะและผลประโยชน์จากโครงการหรือนโยบายสาธารณะ โดยการจดทะเบียนผู้ประกอบการรายย่อยทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ตามความเหมาะสม

สี่. สนับสนุนให้ผู้ประกอบการรายย่อยมีช่องทางการเข้าถึงตลาดและเข้ามามีส่วนร่วม โดยการลดขั้นตอนการดำเนินการ และมุ่งมั่นที่จะหลีกเลี่ยงการดำเนินการที่ไม่เป็นธรรม

ห้า. สนับสนุนการพัฒนาตลาดในเขตเศรษฐกิจชนบท

๔๐. รัฐมีบทบาทสำคัญ ในเรื่อง

หนึ่ง. พัฒนาช่องทางการเข้าถึงการศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนาศักยภาพให้กับกลุ่มธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง สหกรณ์ สมาคม องค์กรของเกษตรกรและผู้ผลิต เพื่อให้สามารถทำสัญญาและเข้าหาผู้มีบทบาทอื่นในตลาดได้

สอง. ส่งเสริมนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและแนวทางปฏิบัติ รวมถึงนวัตกรรมของผู้เกษตรกรรายย่อย ด้วยการสร้างความตระหนักและให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ การแลกเปลี่ยนทักษะ/ความเชี่ยวชาญระหว่างเกษตรกร รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ยอมรับร่วมกันระหว่างปัจเจกบุคคล ท้องถิ่น ประเทศ และระหว่างประเทศ

สาม. สนับสนุนรูปแบบการทำธุรกิจและการเป็นหุ้นส่วนที่โปร่งใสและบูรณาการ รวมถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔๑. สนับสนุนให้รัฐใช้นโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ที่สอดคล้องกับหลักการ RAI และสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อย รวมถึงครัวเรือนเกษตรกร และธุรกิจขนาดเล็ก มีช่องทางและมีส่วนร่วมในการประมูล ภายใต้บริบทนี้ รัฐอาจจะพิจารณาให้ท้องถิ่นเป็นผู้จัดซื้อจัดจ้าง ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งทวีภาคีและพหุภาคีที่มีผลบังคับใช้ ตามความเหมาะสม

๔๒. เมื่อใดที่รัฐเป็นเจ้าของ ควบคุม หรือให้การสนับสนุนกลุ่มธุรกิจ รัฐควรสร้างความมั่นใจว่า การปฏิบัติดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการ RAI

๔๓. สนับสนุนให้รัฐดำเนินการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้เปราะบางทางสังคม และสถาบันสิทธิมนุษยชนของประเทศ ตามความเหมาะสม และสร้างระบบการติดตามผล การประเมิน และการรายงาน เพื่อที่จะ

หนึ่ง. วัดผลกระทบที่เกิดจากการลงทุนในภาคการเกษตรและระบบอาหารและระบบผลกระทบทางลบ

สอง. ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกฎหมาย นโยบาย และกฎระเบียบ และระบุช่องว่างทางกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับหลักการ RAI

สาม. เผยแพร่แนวทางในการติดตามผลและรายงานที่ชัดเจนให้กับผู้มีส่วนได้เสีย

องค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาค

๔๔. องค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาค มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้ ควรสนับสนุนองค์การดังกล่าวนำหลักการ RAI รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย กรอบการดำเนินงานของประเทศสมาชิก โครงการ การวิจัย กิจกรรมประชาสัมพันธ์ การช่วยเหลือทางวิชาการ และการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับองค์กร ทั้งนี้ องค์การดังกล่าวควรดำเนินการตามความเหมาะสม เพื่อไม่ให้เงินลงทุนที่ได้รับการสนับสนุนละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิในการถือครองที่ดิน นอกจากนี้ สนับสนุนให้องค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคสนับสนุนให้คณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลกทำหน้าที่เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนภาคการเกษตรอย่างรับผิดชอบ

สถาบันการเงิน ผู้บริจาค มูลนิธิ และกองทุน

๔๕. สนับสนุนให้สถาบันการเงินทั้งหมด และกลุ่มกองทุนอื่นๆ นำหลักการ RAI ไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายด้านการกู้ยืมและการให้เปล่า การประสานการลงทุนในหลักทรัพย์ของประเทศ และการร่วมเป็นหุ้นส่วนให้เงินทุน สถาบันดังกล่าวควรดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้พนักงานที่ได้รับทุนได้รับการสนับสนุนไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิการถือครองที่ดิน โดยเป็นไปในแนวทางเดียวกับหลักการ RAI บทบัญญัติของการเงินอนุญาตให้สถาบันการเงินเหล่านี้อยู่ในฐานะที่สามารถติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้หลายกลุ่ม เกี่ยวกับกับบทบาทความรับผิดชอบ และการดำเนินการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้น เพื่อส่งเสริมการนำหลักการ RAI ไปประยุกต์ใช้ หลักการ RAI นี้ส่งเสริมให้สถาบันการเงินพัฒนามาตรการทางการเงินรูปแบบใหม่และเครื่องมือด้านการประกันภัย เพื่อสนับสนุนการลงทุนในภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรรายย่อย รวมถึงครัวเรือนเกษตรกร โดยคำนึงถึงมุมมองของการพัฒนาในระยะยาว

องค์การวิจัย มหาวิทยาลัย และองค์การด้านการส่งเสริมการเกษตร

๔๖. องค์การวิจัย มหาวิทยาลัย สถาบันศึกษา ศูนย์ฝึกอบรมการเกษตร องค์การด้านการส่งเสริมการเกษตร และ/หรือโครงการต่างๆ ควรให้ความสำคัญกับการนำหลักการ RAI เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของตน ในการส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้ การแลกเปลี่ยนและพัฒนาทักษะ และแสวงหานวัตกรรมที่จำเป็นสำหรับความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้กับเกษตรกรรายย่อย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ประกอบด้วย การระบุผลกระทบการทดสอบวิธีการปฏิบัติในภาคสนาม เทคโนโลยีและแบบจำลองทางธุรกิจ รวมทั้งการให้คำแนะนำในเรื่องการปฏิรูปนโยบายต่อรัฐ หรือการให้คำแนะนำต่อพนักงาน ในเรื่องการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรและอาหาร นอกจากนี้ สนับสนุนให้องค์การวิจัยและสถาบันศึกษาดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้มีระบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน นำไปสู่ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

เกษตรกรรายย่อย และองค์กรของเกษตรกรรายย่อย

๔๗. เกษตรกรรายย่อย รวมถึงครัวเรือนเกษตรกร ทั้งเพศหญิงและชาย เป็นผู้ลงทุนหลักในการทำการเกษตรของตน และมีบทบาทสำคัญในการสร้างความหลากหลาย รวมถึงความยั่งยืนของระบบอาหาร ดังนั้น เกษตรกรรายย่อยและองค์กรของพวกเขา ควรนำหลักการ RAI มาประยุกต์ใช้ โดยให้ความใส่ใจเป็นพิเศษในประเด็นความเสมอภาคทางเพศและการเพิ่มบทบาทให้เพศหญิงและเยาวชน โดย

หนึ่ง. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและรายได้ เพิ่มมูลค่าในกระบวนการผลิต และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ตามความจำเป็น

สอง. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรรายย่อยเพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้

สาม. จัดการความเสี่ยงตามแต่ละบริบทและสถานการณ์ของเกษตรกรรายย่อย เพื่อเพิ่มผลกระทบทางบวกทางให้มากที่สุด และหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

สี่. มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย โครงการ และกระบวนการติดตามผลในทุกระดับ

ห้า. ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศ และปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดเพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔๘. เกษตรกรรายย่อย รวมถึงครัวเรือนเกษตรกรและองค์กรของเกษตรกรรายย่อย ควรเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้แทนของพวกเขา ผ่านการปรับปรุงการเข้าถึงปัจจัยการผลิต การส่งเสริม การให้คำปรึกษา การบริการทางการเงิน การศึกษา การฝึกอบรม และช่องทางเข้าสู่ตลาด เพื่อให้สามารถดำเนินการลงทุนอย่างรับผิดชอบ

๔๙. เกษตรกรสามารถเป็นได้ทั้งผู้ประกอบการรายย่อยและกลุ่มธุรกิจ และเกษตรกรควรดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบไว้ให้ในหัวข้อนี้ หรือหัวข้อที่จะกล่าวต่อไป

กลุ่มธุรกิจ รวมทั้งเกษตรกร

๕๐. กลุ่มธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรและอาหาร ควรนำหลักการ RAI มาปรับใช้ โดยมุ่งเน้นการลดและบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อสร้างผลกระทบทางบวกให้มากที่สุด และหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบที่มีต่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ โดยคำนึงถึงบริบทและสถานการณ์ของแต่ละกลุ่มธุรกิจ นอกจากนี้ กลุ่มธุรกิจยังมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศ รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ และดำเนินการอย่างแข็งขันเพื่อหลีกเลี่ยงการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๕๑. สนับสนุนให้กลุ่มธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรและอาหาร แจ้งข้อมูลและติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเคร่งครัดก่อนที่จะดำเนินการเจรจาครั้งใหม่ การดำเนินธุรกรรมอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม และสนับสนุนความพยายามในการติดตามผลตลอดห่วงโซ่อุปทาน กลุ่มธุรกิจควรที่จะให้ความเคารพต่อสิทธิในการถือครองที่ดินอย่างถูกกฎหมาย ตามแนวทางปฏิบัติตามความสมัครใจด้วยธรรมาภิบาลในการถือครองที่ดิน การทำประมง และการทำป่าไม้ ตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหารในระดับชาติ และอาจจะใช้แบบจำลองด้านธุรกิจอย่างรอบด้าน สนับสนุนให้ผู้แปรรูป ผู้ค้าปลีก ผู้กระจายสินค้า ผู้ค้าวัตถุดิบ และนักการตลาดให้ข้อมูลและความรู้แก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับความยั่งยืนของสินค้าและบริการ และเคารพกฎระเบียบด้านความปลอดภัยและการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศ สนับสนุนให้กลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำการตลาดสินค้าอาหารส่งเสริมการบริโภคอาหารที่สมดุล ปลอดภัย มีคุณค่าทางอาหาร มีความหลากหลาย และเป็นที่ยอมรับทางวัฒนธรรม ซึ่งในบริบทของเอกสารฉบับนี้ หมายถึง อาหารที่ตอบสนองความต้องการและรสนิยมของผู้บริโภคทั้งในระดับปัจเจกและระดับส่วนรวม และเป็นไปตามกฎหมายในประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้

๕๒. เกษตรกร ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยหรือผู้ประกอบการธุรกิจ ควรดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบไว้ให้ในหัวข้อนี้ หรือในหัวข้อเกษตรกรรายย่อย

องค์กรทางสังคม

๕๓. องค์กรทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรและระบบอาหาร ควรประยุกต์ใช้หลักการฉบับนี้ และรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและแผนงานของตน นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้องค์กรทางสังคมใช้หลักการ RAI อย่างเหมาะสม ในฐานะที่เป็นผู้ขับเคลื่อนความโปร่งใสและการตรวจสอบของสังคม และมีส่วนช่วยเพิ่มศักยภาพในการบรรลุเป้าหมายของความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ นอกจากนี้ องค์กรทางสังคมยังมีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ใช้หลักการ RAI ในทุกระดับของการลงทุน รวมทั้งเพื่อติดตามและประเมินผลกระทบของการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ

แรงงานและองค์การที่เกี่ยวข้อง

๕๔. บทบาทของแรงงานในภาคการเกษตรและระบบอาหารมีความสำคัญเป็นอย่างมาก แรงงานและองค์การที่เกี่ยวข้อง มีบทบาทหลักในการส่งเสริมและปฏิบัติงานที่มีคุณค่าซึ่งช่วยสนับสนุนความพยายามในการมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมและยั่งยืน นอกจากนี้ แรงงานยังมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งยวดในการดำเนินการหารือทางสังคมระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภาคส่วนอื่นๆ ทั้งหมด เพื่อสนับสนุนให้เกิดการประยุกต์ใช้หลักการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบ และส่งเสริมการนำหลักการ RAI รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและกฎหมายของประเทศ

ชุมชน

๕๕. กระตุ้นให้ชุมชน ชนพื้นเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการลงทุน ผู้เปราะบางทางสังคม และผู้ที่ทำงานในภาคการเกษตรและระบบอาหารเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ในทุกระดับของการลงทุน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้และให้ความเคารพต่อสิทธิของพวกเขา ตามที่ได้ระบุไว้ในหลักการ RAI

องค์การของผู้บริโภค

๕๖. องค์การของผู้บริโภค สามารถมีส่วนร่วมในการใช้หลักการ RAI โดยการให้ข้อมูลข่าวสารและการศึกษาแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับหลักการ RAI และกระตุ้นให้มีการลงทุนที่เคารพต่อหลักการดังกล่าว

บทบาทร่วมกัน

๕๗. กระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเผยแพร่หลักการลงทุนภาคการเกษตรและระบบอาหารอย่างรับผิดชอบต่อให้กับกลุ่มของตน ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก

๕๘. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายมีบทบาทในการปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ การบริหารจัดการ และการเผยแพร่ข้อมูล รวมทั้งปรับปรุงการเก็บข้อมูลให้มีการแยกตามเพศ ทั้งนี้ ควรเสริมสร้างศักยภาพและโครงสร้างพื้นฐานในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการสนับสนุนการทำการเกษตรและระบบอาหารอย่างยั่งยืน นำไปสู่ความมั่นคงอาหารและโภชนาการ

๕๙. ในการทำข้อตกลงหรือทำสัญญา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้บังคับ และข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาให้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่ทั้งสองฝ่ายยินยอมร่วมกัน เนื้อหาของสัญญาควรจะใช้ภาษาและรูปแบบของเอกสารที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และโปร่งใส โดยระบุถึงสิทธิและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมทั้งเงื่อนไขในการแก้ไขสัญญาหรือยกเลิกสัญญาที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เอกสารสัญญาควรมีสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในสัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน และเป็นไปตามหลักการ RAI ในระหว่างการเจรจากับเกษตรกรรายย่อย คู่สัญญาต้องให้ความสำคัญกับสถานการณ์และความต้องการของเกษตรกรรายย่อยเป็นพิเศษ โดยคำนึงถึงหลักการขององค์การสหประชาชาติในการทำสัญญาที่รับผิดชอบต่อ

๖๐. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายมีบทบาทในการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและการสร้างเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจให้สตรี เพื่อให้สามารถเข้าถึงทรัพยากรการผลิตและเพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์จากการลงทุนภาคการเกษตร

๖๑. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายควรมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งและพยายามร่วมกันเพื่อที่จะป้องกันหรือตอบสนองต่อเหตุการณ์รุนแรง ภัยพิบัติธรรมชาติ วิกฤติการณ์และวิกฤติการณ์ที่ยืดเยื้อ รวมทั้งข้อพิพาท นอกจากนี้ กระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายสนับสนุนคนที่เปราะบางที่สุด คุ้มครองการลงทุนที่มีอยู่เดิม และส่งเสริมการลงทุนที่มีเป้าหมายเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ โดยเป็นไปตามหลักการ RAI และพันธกิจของรัฐในการสนับสนุนการยอมรับสิทธิในการได้รับอาหารอย่างเพียงพอเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามบริบทของความมั่นคงด้านอาหาร

๖๒. คณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลกควรส่งเสริมให้เกิดการเผยแพร่และใช้ประโยชน์จากหลักการ RAI ฉบับนี้ และรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการติดตามโครงการ โดยอ้างอิงกลไกจากหลักการ RAI ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ คณะกรรมการความมั่นคงด้านอาหารโลกควรที่จะจัดหาเวที ที่ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งกันและกันในการใช้หลักการ RAI และประเมินความเชื่อมโยง ความมีประสิทธิภาพ และผลกระทบที่ต่อเนื่องของหลักการ RAI ที่มีต่อความมั่นคงอาหารและโภชนาการ